

Aleg. 171.

Sprawozdanie

komisji budżetowej, odnośnie do wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie wewnętrznego urządzenia krajowego zakładu położniczo-ginekologicznego.

Wysoki Sejmie!

W myśl wniosku komisji budżetowej z 9. listopada 1890 r., polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu zakupić grunt dla wybudowania na nim zakładu położniczego, oraz wyznaczył na przygotowawcze roboty kwotę 2.000 zł. w. a. W wykonaniu tej uchwały zwołał Wydział krajowy ankietę, która po dłuższej czynności opracowała projekt dla budowy tego zakładu, o przybliżonym koszcie 234.000 zł. budynku, a 22.500 na urządzenie wewnętrzne, do celów szpitalnych. Odnośny wniosek wszedł w lutym 1892 do Wysokiej Izby. Dokładne wykończenie kosztorysów wykazało już wówczas, że koszt ten, po odtrąceniu wszelkich możliwych oszczędności powiększył się do kwoty 245.000 zł. dla budynku. Dlatego jeszcze w ciągu tej samej sesji w marcu 1892, Wydział krajowy przedkładając plany i kosztorysy budynku już wykończone, zażądał uchwalenia kredytu na rok 1892 w kwocie 90.000 zł., 1893 100.000 zł., a na 1894 54.000 zł.

Jednocześnie zażądał Wydział krajowy na koszt urządzenia wewnętrznego kwoty 22.500 zł. Na podstawie sprawozdania komisji budżetowej z 27. marca 1892 r., polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu rozpoczęcie budowy zakładu położniczego w ciągu lat trzech i wstawienie na koszt tej budowy na rok 1892 kwoty 70.000 zł., na rok 1893 kwoty 120.000 zł., a na rok 1894 na dokończenie budowy 55.000 zł.

Co do żadanego przez Wydział krajowy kredytu na urządzenie wewnętrzne zakładu w kwocie 22.500 zł., uznała komisja budżetowa, że kredyt na koszt tego urządzenia dopiero później, na podstawie planu tego urządzenia i kosztorysu, oznaczyć i sprawę tę załatwić pragnie i dlatego tego wydatku do kredytów na zakład położnic w r. 1892 jeszcze nie wstawiła.

Na tejże samej sesji Wysokiej Izby, w marcu 1892 wniósł Wydział krajowy projekt umowy z c. k. Administracją Państwa w sprawie umieszczenia klinik w szpitalu powszechnym we Lwowie, dla przyszłego fakultetu medycznego wszechnicy lwowskiej. Umowa ta przez Wysoką Izbę na podstawie sprawozdania komisji sanitarnej przyjętą została. Zakład dla położnic będzie zarazem kliniką uniwersytecką dla przyszłego fakultetu lekarskiego, a wskutek tego w myśl art. 1. umowy, wkładającego na kraj obowiązek wybudowania klinik, wenerycznej, chirurgicznej i położniczo-ginekologicznej, nabył prawa do otrzymania w myśl art. XIII. umowy części kwoty, które Rząd do kasy Wydziału krajowego na budowę tych klinik wypłacić się obowiązwał.

Wedle art. IV. umowy z c. k. Administracją Państwa, zobowiązał się atoli także kraj dostarczyć do wszystkich klinik, a więc i do kliniki położniczo-ginekologicznej całego urządzenia wewnętrznego, o pokrycie kosztów, którego Wydział krajowy już w roku 1892 upraszała, Wysoki Sejm na wniosek komisji budżetowej z r. 1892, odnośną kwotę 22.500 zł. na późniejsze lata odłożyć polecił.

Obecnie zakład dla położnic jest na ukończeniu. W r. 1894 oddanym zostanie do dyspozycji Wydziału krajowego i zachodzi konieczna potrzeba urządzić go także dla przyjęcia chorych. Kosztorys Wydziału krajowego do sprawozdania dołączony, oblicza koszt jego na okrągłe 22.500 zł. Obliczenie odpowiada potrzebie i jest wcale skromne. Zakupno wymaga znaczniejszego czasu i wiele zachodów. Dlatego aby zakład położnic mógł jako taki zacząć funkcjonować z początkiem roku 1895, chociaż już pół roku pierwej zupełnie w budowie wykończony, oddanym zostanie; zachodzi konieczna potrzeba, aby już w roku 1894 zająć się szczegółowo jego urządzeniem i kosztą tegoż urządzenia, zaraz w początku roku 1895 mógł wypłacić, inaczej ono gotowe na rok 1895 być nie może.

Wobec tego wnosi komisja budżetowa zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Upoważnia się Wydział krajowy do wstawienia w preliminarz budżetu szpitala lwowskiego na r. 1895 kwoty 22.500 zł. na sprawienie sprzętów do wewnętrznego urządzenia zakładu położnic.

Lwów dnia 6. lutego 1894.

Zastępca przewodniczącego:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Czyżewicz w. r.